

sindet Toldlov i Overensstemmelse med de Krav, som have været hævdede fra Venstres Side i mange Aar. Jeg kan derfor ikke andet end være noget betænkelig ved den ret betydelige Ingtægtsnedgang, som vil foraarsages Statskassen ved disse Forslag, saa meget mere, som jeg mener, at naar man paalægger en saadan Skat som Formue- og Indkomstskatten, og overhovedet omlægger de direkte Skatter, maa det være paa sin Plads at gøre det i en saadan Udstrækning, at Statskassen har en rimelig Udsigt til at kunne løse de betydelige Opgaver, som den nærmeste Fremtid nødvendigvis vil stille til den. — Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) nævnede for et Øjeblik siden, at vi skulde forhøje Ejendoms skylden. Jeg vil dertil sige, at for mig kunne vi gerne sætte Ejendomsskylden lidt højere, naar vi samtidig forhøje Formue- og Indtægtsskatten i samme Forhold. Jeg tror derfor, at det vil være fornuftig og klog Politik, at det finansielle Resultat af disse Skattelovforslags Gennemførelse bliver et saadant, at Statskassen ikke faar nogen væsentlig Indtægtsnedgang. Jeg tror, at vi derved have langt lettere Adgang til at kunne løse de Opgaver, som ville blive stillede til Statskassen i den nærmeste Fremtid. Jeg tror for øvrigt heller ikke, at dette, hvad maaske mange Medlemmer ville mene, skulde blive særlig ilde optaget af Befolkningen. Jeg mener ikke, der kan være nogen Grund til det. Det, som Befolkningen har Ret til at kræve, er, at Skatterne blive lagte saa nogenlunde retfærdigt, og det mener jeg opnaas gennem disse Forslag. Naar der saa samtidig bringes mere Lighed mellem de forskellige Kommuner ved Hjælp af det store Statstilskud og der skaffes Kommunerne Lettelser, mener jeg, der aldeles ikke er noget til Hinder for, at Forslagenes endelige Resultat for Statskassen bliver omtrent som før Omlægningen. — Der var en enkelt Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, som jeg kunde have Lyst til at gøre en lille Bemærkning til. Han mente, at Formueskatten vilde virke meget uheldigt, og efter at have paavist dette, sagde han: Og det er saa meget farligere, som det er aldeles sikkert, at vi om nogle faa Aar ville faa disse 8 Mill., som skulde ind igennem Formue- og Indkomstskatten, forgede med andre 8 Mill. Det forekommer mig, at det er en mærkelig inkonsekvent Opfattelse, thi hvis det skulde vise sig, at Foranstaltningen var saa uheldig, som det

ærede Medlem gik ud fra, at den var, maatte det dog nødvendigvis føre til, at Befolkningen ikke tilstræbte at fortsætte eller yderligere udvide disse Skatter. Med disse faa Bemærkninger skal jeg slutte med at udtale Ønsket om, at der fra alle Sider maa blive vist Resignation, saa at vi virkelig kunne naa til en heldig og snarlig Løsning af disse Spørgsmaal og allerede i denne Samling kunne faa disse Lovforslag gennemførte og stadfæstede.

J. Nielsen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at komme nærmere ind paa Enkelthederne i de foreliggende Lovforslag; dem have jo allerede saa mange ærede Medlemmer fremdraget og kritiseret, den højtærede Minister har allerede svaret udførligt, og jeg anser en videre Diskussion her i Salen for nogenlunde overflødig. Nej, det, som har givet mig Lyst til at gøre nogle yderligere Bemærkninger, det er den megen Talen, som har lydt under disse Dages Forhandlinger ligesom tidligere om Forholdet mellem Land og By. Man har stadig opstillet dem som Modsætninger og anstillet Beregninger over, hvad den ene Part kan tabe og den anden vinde. Jeg forstaar ikke al denne Talen om, hvad Landet vinder, eller hvad Byen taber. I det foreliggende Forslag er der jo slet ikke Tale om, hvad Landet vinder og Byen taber. I de foreliggende Forslag er der slet ikke Tale om at stille Land og By som Modsætninger eller sætte noget som helst Skel mellem Land og By eller at tage fra Byen og give til Landet og endnu mindre om at plyndre Byerne til Fordel for Landet, eller, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) udtrykte det, at fede Agrarerne med Rovet. Principielt set foreslaas der egentlig kun to Ting i de foreliggende Forslag om de direkte Statskatter. For det første foreslaas det at ophæve alle de gamle bestaaende Grundskatter baade i By og paa Land, alle uden Undtagelse; her er ikke Spor af Forskel, det jeg kan se. Og man ophæver disse Grundskatter, fordi det fra alle Sider indrømmes, at Hartkornet eller det Antal Kvadratalen, som en Mands Værksted eller Beboelse har, hverken er eller kan være en retfærdig eller paalidelig Maalestok for en Mands Skatteevne. De nuværende Grundskatter betales jo uden Hensyn til, om den Mand, som ejer Ejendommen, ejer lidt eller meget eller slet intet deraf, Skatten er konstant, og